

Tulácký ráno

Jan Nedvěd

1. Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdem toulat se dál,
a vodou z říčky oheň se zháší,
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R: 2x